

inançları uğruna şehit edilen

AZİZE

ve

BARBARA

YULYANA

Türkçesi:

Papaz Esmer Bilge

ደብዳቤ ልብ ወለድ
Hagiography: Saints (by ABC)
Beth Mardutho Library

ܣܬܐ ܕܝܪܬܐ

ܕܡܠܟܐ ܕܝܪܬܐ ܕܝܪܬܐ ܕܝܪܬܐ

Ex Libris

Beth Mardutho Library

The Malphono George Anton Kiraz Collection

ܟܠ ܐܝܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ

Anyone who asks for this volume, to read, collate, or copy from it, and who appropriates it to himself or herself, or cuts anything out of it, should realize that (s)he will have to give answer before God's awesome tribunal as if (s)he had robbed a sanctuary. Let such a person be held anathema and receive no forgiveness until the book is returned. So be it, Amen! And anyone who removes these anathemas, digitally or otherwise, shall himself receive them in double.

ܣܬܐ ܕܝܪܬܐ
المكتبة الميريانية
4194 4645848

İNANÇLARI UĞRUNA ŞEHİT EDİLEN

AZİZE

BARBARA

VE

YULYANA

Türkçesi:
Papaz Esmer BİLGE

İsteme Adresi:

Meryemana Kilisesi

Tarlabası Karakurum Sk. No: 20

Beyoğlu-İstanbul

Dizgi: Gerçeğe Doğru Dergisi

Basım: Anadolu Ofset

Tel: (0212) 567 13 89

1. Basım: Ocak 2001

Önsöz

Değerli Okuyucular;

Aziz’lerden biri, “Bal Arısı nerede olursa, orada bal vardır; ve nerede bir aziz varsa, orada Yüce Allah’ın adı anılır” demiştir. Bunun için Yüce Allah’ın ve azizlerin sözlerini kendine yaşam biçimi yapanların sözleri çok yararlı ve faydalıdır.

Şehitler, Hıristiyanlığı yüceltmek uğruna, herşeylerini bırakıp bu uğurda kendilerini feda ettiler. Hıristiyanlık inancı gerçek Allah sevgisi, hoşgörü ve alçakgönüllülüktür.

Kadıköy Kilisesinde Kutsal Ayin’de Azize Barbara ve Yulyana’nın yaşamlarıyla ilgili bir

vaazımdan sonra, birçok kiři bana gelip bu azizelerin temiz ve örnek yařamlarıyla ilgili daha geniř bilgi edinmek istediklerini söylediler. Ben de yararlı olacađı dūřuncesiyle, bu azizlerin yařamını Sūryanice'den Tūrke'ye çevirmeye karar verdim.

Bu kitapçığın herkese yararlı olmasını Yūce Allah'tan temenni ve niyaz ederim.

Papaz Esmer BİLGE

03.03. 2000, İstanbul

ŞEHİT OLAN AZİZELER: BARBARA İLE YULYANA

İnatçı Maksiminos'un hüküm sürdüğü ve Markiyanos'un da vali olduğu dönemde, tüm Hıristiyanlar korku içinde yaşamaktaydı.

Eliyofolis ülkesinde adı Diyoskoras olan ünlü bir adam vardır. Köyünün adı Kalsun'dur. Kalsun Antakya'dan 12 mil uzakta bir köydür. Çok varlıklı olan bu adamın Barbara isimli tek bir kızı vardır. Barbara çok güzel ve tatlı bir kızıdır. Babası onu çok sever, hatta ona olan bu düşkünlüğünden, kendisine özel olarak bir ev yaptırmak istemektedir.

O günlerde, çevrede yaşayan zenginlerden biri. Barbara'nın babası ile konuşup, kızıyla nişan yapmak istediğini söyler. Baba, durumu kızına iletmek üzere yanına varır ve sorar: “Güzel kızım, çok değerli kişiler seninle nişan yapmak ister, sen bu duruma ne dersin?” Barbara böyle bir soruyla karşılaşınca, çok öfke duyar. Başını yukarı kaldırır ve babasının yüzüne bakar: “Ey tatlı baba, bunun için lütfen beni zorlama, bu konuda beni rahat bırak!” der. Baba bu sözleri işitince, onu zorlamaktan vazgeçer ve onu rahat bırakır.

Bu kez baba, kızı için yaptıracığı evin çok çabuk yapılması için en iyi ustaları getirtir. Onlara ayrı-yeten çok şeyler verir ve evin hemen bitirilmesini ister. O günden sonra da, uzak diyara işe gider.

Babası gittikten sonra, Mesih inanlısı Barbara'nın aklına bu ev düşer ve gidip yapıyı bir göreyim der. Binayı gezip, dolaşır fakat hamamında iki pencere olduğunu görür. Ustaları çağırtır ve sorar: “Buraya neden sadece iki pencere açtınız? Onlar da hemen cevap verip: “Babanız böyle emrettiği için böyle yaptık” derler. Mesih'e çok bağlı olan

Barbara da onlara: “Sizler benim size söylediğim gibi yapın ve sakın korkmayın” der. Ve ilave eder: “Sizlere söylüyorum, buraya derhal bir pencere daha açın!” Onlar da cevap verip: “Ey güzel kız Barbara! Bizler korkuyoruz, çünkü babanız gelip bunu bu halde görürse, onun öfkesi karşısında bizler duramayız.” Barbara da onlara: “Size söylediğim gibi yapın ve korkmayın. Babam geldiği zaman sizler için yalvaracağım.” der. Bu söz üzerine onlar da bir pencere daha açıp, Barbara’nın emrettiği gibi yaparlar.

Barbara dolaşmasını sürdürürken doğu tarafta mermerden yapılmış bir sıcak su kurnası görür ve ona yaklaşıp üzerine bir ‘haç’ işareti yapar. (Bu işaret mermerin üzerinde hala mevcuttur. Oraya her giden, mucizevi olan bu işareti gördüğünde, Allah’ın adını yüceltmekten kendini alamaz. Bunun yanı sıra, Barbara hamama girdiği zaman, Azizlerden bazıları ona rüyet olarak görünmüştür. O da, göründükleri yerlere, göründükleri şekilde, onları resmettirmiştir. Şimdi oraya imanla gidenlere bu yer şifa kaynağı olmaktadır. Burası, şekil olarak Ürdün Irmağına ve ayrıca Vaftiz, Şiluhu

suyuna benzemektedir. Tıpkı annesinden kör doğan o insanın yıkanıp, tek bir kelime ile temizlenip görmesi ve Samiriyeli kadının da İsa Mesih'ten hayat suyu istemesi gibi.)

Barbara'nın istediği şekilde ve kısa zaman içinde, binayı bitirirler ve hamamı kullanıma hazır hale getirirler. O günlerde zalim baba Diyaskoros, işinden döner ve hemen binayı ve hamamı kontrole gider. Bakar ki hamamda üç pencere var, derhal ustaları çağırıp sorar, “Hamama niçin üç pencere yaptınız?” Onlar da, “Kızın Barbara üç pencere olmasını emretti” derler. O da kızına döner ve, “Doğru mu kızım, sen mi üç pencere yapılmasını emrettin?” diye sorar. Barbara da; “Evet baba, üç pencere açmalarını ben emrettim, çünkü üç pencere dünyaya gelen her kişiyi aydınlatabilir, iki pencere ile karanlık olur” der.

Barbara babasının elinden tutup onu hamama götürür ve, “Bak ey baba, üç pencere iki taneden daha fazla aydınlık veriyor!” der. Tekrar babasına dönüp, Bunlara bak ve düşün; birinci pencere Baba Allah, ikinci pencere Oğul, üçüncü pencere

Kutsal Ruh olan tek bir Allah'ı temsil eder.” Baba bu sözleri işitince çok öfkelenir ve kızı Barbara'yı öldürmeğe kalkar. Barbara da Yüce Allah'a dua ederek oradan kaçmaya çalışır. Kaçarken, önüne büyük kayaların çıkması üzerine çaresiz kalıp, Allah'ı yardımına çağırır.

Yüce Allah onun isteğine cevap verir ve hemen o anda önündeki kayalar açılır. Böylece Barbara karşı tarafa geçer, takip etmekte olan babası ise, onu gözden kaybeder. Bu sayede, peşinde olan babasından bir an için kurtulmuş olur. Ancak, o yörede iki çoban yaşamaktadır. Barbara'nın babası bir tanesine, “Buralarda bir kız gördün mü?” diye sorar. O da, “Hayır, görmedim” diye cevap verir. Çünkü Barbara'nın kurtulmasını istemektedir. Bunun üzerine babası öteki çobana da sorar. Diğer çoban, “Evet gördüm” deyip, parmağı ile uzağı göstererek, “İşte görüyorsun, dağa çıkıyor” der.

Barbara da kendisini işaret eden çobanı o anda lanetler. (Rivayete göre, çoban ve tüm hayvanları, kırkkanatlı kara böceklerle dönüşmüş halde, Bar-

bara'nın manastırının etrafında dolaşır haldelermiş. Öteki çobanı ise bereketlediğinden, hayvanları çoğalmış.)

Böylece babası, onun arkasından dağa çıkarak onu yakalar. Çok eziyet eder ve korkutur. Daha sonra da dağdan inerler. Eve gelirlerken onu çok kötü bir yere hapseder. Kapıyı yüzüğü ile mühürleyip önüne nöbetçi koyar. Böylece, yanına herhangi bir kimsenin girmesini engellemiş olur.

Barbara'nın babası Vali Markiyanos'a "Kızımı yok etmek için ne yapsak?" diye haber salar. Vali de babasına, Barbara'yı yanına getirmesini emreder. Babası onu evden çıkartıp Valiye götürmeleri için askerlere teslim eder. Bunu yapmakla kalmayıp onun, işkence edilerek, öldürülmesi için, Valiye yemin ettirir.

Vali makamına geçer ve Barbara'yı huzuruna çağırtır. Barbara gelince ona uzun uzun bakar ve, "Niçin güzelliğine acıımıyorsun? Gel ilahlara secde kıl da seni azat edeyim. Yoksa sana azap edeceğim" der. Bu sözler üzerine Azize Barbara he-

men Őu cevabı verir: “Ben, İsa Mesih’in bir Őehidi olarak kendimi Yüce Allah’a kurban ederek, takdim ediyorum. Çünkü senin ilahlarının, Davut Peygamberin dediği gibi, ağızları var, konuşmuyorlar, gözleri var görmüyorlar, elleri var bir Şey yapamıyorlar, ayakları var, yürüyemiyorlar... Onları yapanlar da aynen onlar gibidir” der.

Azize Barbara bunları söyleyince Vali çok öfke-lenir ve, “Onu soyun, vücuduna acımasızca işken-ce edip saçlarını yolun” der. Valinin söyledikleri aynen yapılır ve tüm vücudu kan-revan içinde olarak, orada bırakılır... Daha sonra zindana atılır. Vali de zindana gider ve onu ne tür bir işkence ile yok edeceğini planlar.

Gece yarısından sonra zindanda birdenbire büyük bir nur parlar. İsa Mesih ona görünür ve der ki: “Korkma Barbara, teselli ol ey sevgili Barbara! Cesaretinden dolayı göklerde ve yerde büyük sevinçler olacaktır. Onların öfkelerinden korkma, çünkü Ben seninleyim!” Bunları söyledikten sonra onun tüm yaralarını iyileştirir. Barbara da hemen teselli bulur ve sevinir.

Allah'tan çok korkan. Yulyana adlı bir kadın daha vardı. Barbara'nın vücudunda hiçbir yara izi kalmadığını görünce, çok şaşırarak Allah'ın bu mucizesini kabul eder. Ve O'na inanır. Barbara'nın imanına o da katılarak İsa Mesih'e iman eder: “Bana da sana yapıldığı gibi eziyet etsinler” der.

Sabah olunca, Yulyana da Vali ile, Barbara'yı almaya gider. Bakarlar ki, onda hiçbir yara izi yoktur. Bunun üzerine Vali: “Baksana Barbara, ilahlar ne kadar seni seviyorlar, sana yardım ediyorlar, tüm yaralarını iyi etmişler” der. Mesih'in inanlısı hemen cevap verir: “Ey Vali! Senin ilahların aynen sana benziyorlar; kör, sağır ve akılsızlar! Nasıl benim yaralarımı iyileştirebilirler ki? Sen neden bahsediyorsun! Beni iyileştiren İsa Mesih'tir. Allah'ın Oğludur. O dünyanın kurtarıcısıdır. Sen O'nu maalesef hiç göremeyeceksin! Çünkü kalbin, çok kötü ve karanlık olan şeytanın işleriyle doludur!” Barbara bunları söyleyince, Vali çok öfkelenir ve aslanlar gibi kükreyerek emreder, “Onda yaralar açın ve işkenceyi aralıksız sürdürün, başına darbeler indirin!”

Bir başka zaman da, Azize Barbara yine hamama giderken, babasının önünde secde kıldığı putları görmüştü ve o an Kutsal Ruh'u içinde hissetmişti. O iyilikleri veren ve çok kişilere yardımcı olan Kutsal Ruh'un kuvveti ile şeytanı yenmiş ve onları çiğnemişti. Babasının tapındığı putları görüp, onlara tükürüp şöyle söylemişti: “Sizi yapanlar ve sizden ümit bekleyenler, sizin gibi olsunlar, çünkü sizin gibi hiçbir faydaları yok.” Sonra ordan eve gelip Yüce Allah'ın huzurunda secde kılıp, şükretmişti.

Allah'a iman eden Yulyana, Barbara'ya yapılan işkenceyi görünce acı içinde ağlamaya başlar. Vali Markiyanos bunun üzerine hemen sorar: “Bu kadın da kim?” Orada bulunanlar Valiye söyleyip derler: “Bu da bir Hıristiyandır, Barbara için ağlıyor.” Vali daha da öfkelenir ve emreder: “Onu da işkenceye alın. onları iyice ateşe yaklaştırın.” Bu davranışı gören Azize Barbara yukarı bakar ve: “Ey Allah'ım, her gizli olan şey sana açıktır. Biliyorsun seni çok seviyorum ve sana iman ediyorum! Hiçbir şey beni senden ayıramaz ey yüce Allah, senin büyük kuvvetine sığınıyorum! İnan-

lin Yulyana'yı yalnız bırakma ve ona cesaret ver. Bu zalimlerin yaptığı işkenceleri yensin!" Yulyana'ya derhal bir cesaret gelir ve işkencelere dayanır. "Ey yüce Allah, yüzünü bizden çevirme, Kutsal Ruh'unu bizden esirgeme! Bizleri kurtuluşuna ve mutluluğuna al ve ayık kıl ya Rab! Kuvvetinle bizlere kuvvet, sabır, ve dayanma gücü ver ey yüce Allah'ımız!"

Barbara bunları söyleyince, Vali de hemen şunları emreder: "Yulyana'yı hapse atın. Barbara'yı da şehirde gezdirin! İşkence etmeye devam edin!" Yine Azize Barbara Yüce Allah'ı çağırır ve: "Sensin gök ve yeri yöneten, bana yardımcı ol! Vücudumu ört, o kafirler beni çıplak görmesinler!" Bunları söyleyince Allah'ın kuvveti, derhal çok parlak ve beyaz bir entari ile, vücudunu örter. Şehirde dolaştırıldıktan sonra, Delsu köyünde, Deliyofolis bölgesine, Vali Markiyanos'un yanına götürülür. Vali, Barbara ve Yulyana'nın, her ikisinin de başlarının kılıçla kesilmesini emreder.

Öldürülmeye götürülürlerken şöyle dua eder: "Ey yüce Allah'ımız İsa Mesih! Sensin başlangıcı ve

sonu olmayan, sana iman edenlere yardım eden ve kuvvet veren, bizlere de yardımcı ol. İyi ve kötü insanların üzerine yağmur yağdıran, deniz dalgalarına sükunet veren! Her şey emrini dinler çünkü; onlar senin ellerinin yaptıklarıdır! Şu anda ve bu saatte senden istediğimizi esirgeme! Bize büyük bir nimet ver. Ve her kim adını zikrederse ve inanlıların Barbara ve Yulyana'yı hatırlarsa, tüm kötülüklerden kurtar onları. Benim adımları anan aileleri, her türlü hastalıklardan iyileştir ve kurtar, ya Rab! Günahlarını affet, ahiret gününde onlara yardım et! Ayrıca, çok ağır hastalıklara yakalanan müminlere şifa ver ya Rab! Sen bunu biliyorsun ey Rab Allah! Bizler zayıf insanlarız. Emrin ile yapılmışız. İnayet ve merhamet sana layıktır ya Rab! Sonsuza dek Amin!..."

Barbara bunları söyledikten sonra gökten bir ses gelir: "Gel, ey zafer kazanan Barbara! Kardeşin Yulyana ile sizlere hazır olan mekanlara girin. Bunun için her istediğiniz verilecektir. Duan kabul edildi."

Bunlar söylendikten sonra, babasının kılıcı ile başları kesilir. (Bu olaylar İsa Mesih'ten sonra 4 Aralık 303'te meydana gelmiştir. Azize Barbara'nın babası ve bu emri veren Vali, yerlerine dönerlerken, Allah'ın adaleti taştan dolular şeklinde üzerlerine yağdı ve onları helak etti. Hatta hiçbirinin kemiklerinden bile eser kalmadı. Bu mucizeyi gören ve işitenler, Yüce Allah'a hamd ve senalar sunup, O'na şükrettiler. Bundan ötürü de birçok insan, yüce Allah'a iman etmiş oldu ve Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'a secde kıldı.)

Bu anlatılanlar, Azize Barbara ve Yulyana'nın yaşamından birer alıntıdır. Türkçe yazımında bana yardım eden torunum Barbara'ya teşekkür eder, yaşamı boyunca sıhhat ve başarılar dilerim.

10 Aralık 1991 - İstanbul

وَجَعَلْنَا مِنْكُمْ لِقَاءَ الْكَافِرِينَ
 وَفُجُورِهِمْ أَسْبَابَ الْعَذَابِ لَلَّذِينَ
 ظَنُّوا أَنَّهُمْ مَفِئَةٌ عَلَيْهِمْ
 وَالْكَافِرِينَ أَتَوْا بِهَذَا كِتَابًا
 وَبَيِّنَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَقُّ
 أَتَى الْكَافِرِينَ
 لَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
 فَاتَّبِعْهُ

هـ بـ نـ لـ حـ اـ جـ دـ نـ اـ جـ اـ لـ حـ نـ فـ لـ ا
 و ا نـ دـ : ا نـ لـ حـ اـ جـ دـ نـ اـ جـ اـ لـ حـ نـ فـ لـ ا
 ا نـ المـ ا لـ بـ سـ طـ اة قـ دـ ا و جـ دـ ا حـ دـ حـ مـ
 مـ جـ لـ بـ نـ دـ ا و بـ لـ حـ : مـ مـ يـ هـ لـ a نـ لـ حـ
 و جـ ا لـ Bـ : نـ a مـ Lـ Bـ Nـ Hـ صـ : لـ حـ :
 هـ حـ نـ Lـ حـ a لـ a ا مـ : فـ Lـ حـ : ا نـ Lـ حـ
 و ا مـ Bـ Mـ حـ Mـ Oـ Hـ Lـ Mـ Lـ Hـ Lـ : هـ طـ :
 مـ فـ Lـ Bـ : مـ Lـ Hـ a و مـ Nـ Hـ : ا فـ Lـ
 ا حـ Lـ : حـ Fـ Lـ : و ا حـ Hـ : حـ Hـ Mـ Hـ
 مـ Jـ Nـ a حـ Mـ Mـ Lـ Bـ : نـ dـ a و Bـ Lـ Hـ :
 و هـ Mـ Lـ Hـ a : حـ Fـ Lـ : Mـ Bـ : ا و حـ Lـ
 مـ Fـ Lـ Hـ : لـ a Bـ Mـ Hـ : و a Lـ Hـ a Mـ Bـ
 Fـ Lـ a : Bـ : و Mـ : Nـ dـ : Mـ : Mـ Lـ Hـ :

ا حـ Hـ

وَخَدَّيْهَا. اِنَّ حَبْرَةَهَا وَحَنِيئَةً
 هُوَ يَنْقُلُهَا وَنَعْمٌ حَقٌّ
 وَحَقٌّ. هَلَّا لَوْ لَمْ يَكُنْ سَهْوَةً
 وَيَكُونُ حَبْرَةً يَكُونُ وَحَدَّهَا وَسَبْلًا
 حَبْرَةً حَبْرَةً. هَلَّا لَوْ لَمْ يَكُنْ
 مَقْبُولًا اِلَّا لَلْجَمْعِ وَحَدَّهَا
 مَدَنٍ هَلَّا لَوْ لَمْ يَكُنْ وَحَدَّهَا
 حَقٌّ وَفِيهِ اَهْلٌ لَمْ يَكُنْ
 حَبْرَةً اَضْعَفًا مَقْبُولًا.
 اِنَّهَا نَبْلًا اِنَّهَا مَدَنًا وَحَبْرَةً
 هُوَ اِنَّهَا مَدَنٍ اَيْتَرُ حَبْرَةً
 هُوَ اِنَّهَا مَدَنٍ مَدَنٍ. اِنَّهَا مَدَنًا
 اِنَّهَا مَدَنٍ مَدَنٍ.

هـ وَتَصْبِعُهَا إِلَّا لَهَا هـ لَا حَقَّ
 أَلَمْ يَكُنْ وَجَاهُهَا حَقِّهَا وَتَقِيْلَا هـ
 لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ وَجَبَّابُ هـ وَتَقِيْلَا هـ
 مَبْهَمٌ مَلَا لَحْمٌ عَبَسَ مَدَنِيٌّ مَقْبُولٌ
 مَقْبُولٌ وَجَبَّابُ أَيْتَرُ الْمَ . وَجَبَّابُ مَدَنِيٌّ
 حَقِّهَا أَخْوَا وَخَالَا أَيْتَرُ مَقْبُولٌ
 لَحْمٌ مَلَا لَحْمٌ . وَتَقِيْلَا وَجَبَّابُ
 مَقْبُولٌ مَقْبُولٌ وَجَبَّابُ مَقْبُولٌ
 وَجَبَّابُ هـ مَقْبُولٌ مَقْبُولٌ هـ وَجَبَّابُ
 مَدَنِيٌّ لَحْمٌ لَحْمٌ أَيْتَرُ مَقْبُولٌ
 مَقْبُولٌ وَجَبَّابُ . وَتَقِيْلَا وَجَبَّابُ
 لَبَّيْكَ وَجَبَّابُ قُرْبُ . وَجَبَّابُ أَيْتَرُ
 وَجَبَّابُ

[illegible]

سَلَامٌ لَّكُمْ فَمَنْ خَرَجَ . وَفِيهِ رَحْمَةٌ
 وَمِنْكُمْ لَنَا أَحَدٌ مَحْبُوبٌ . لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ . لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ . وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 فِيهِ رَحْمَةٌ وَفِيهِ رَحْمَةٌ وَفِيهِ رَحْمَةٌ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 فِيهِ رَحْمَةٌ وَفِيهِ رَحْمَةٌ وَفِيهِ رَحْمَةٌ
 سَلَامٌ لَّكُمْ فَمَنْ خَرَجَ . وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَمِنْكُمْ لَنَا أَحَدٌ مَحْبُوبٌ . لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ . لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ . وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 فِيهِ رَحْمَةٌ وَفِيهِ رَحْمَةٌ وَفِيهِ رَحْمَةٌ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 فِيهِ رَحْمَةٌ وَفِيهِ رَحْمَةٌ وَفِيهِ رَحْمَةٌ
 سَلَامٌ لَّكُمْ فَمَنْ خَرَجَ . وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَمِنْكُمْ لَنَا أَحَدٌ مَحْبُوبٌ . لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ . لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ . وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 فِيهِ رَحْمَةٌ وَفِيهِ رَحْمَةٌ وَفِيهِ رَحْمَةٌ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 فِيهِ رَحْمَةٌ وَفِيهِ رَحْمَةٌ وَفِيهِ رَحْمَةٌ

مَحَبَّة

وَبِزْنِهَا أَيْلَافُ فَخْزٍ
لَا يَمْلِكُ إِلَّا بِحَبْلِ اللَّهِ
مُتَكَلِّمًا... ب. وَبِزْنِهَا
مُتَكَلِّمًا... ب. وَبِزْنِهَا
فَقَدْ... ب. وَبِزْنِهَا
بِزْنِهَا... ب. وَبِزْنِهَا
بِزْنِهَا... ب. وَبِزْنِهَا
بِزْنِهَا... ب. وَبِزْنِهَا
بِزْنِهَا... ب. وَبِزْنِهَا
بِزْنِهَا... ب. وَبِزْنِهَا

خُطَا بَعْدَ قَوْلِ السَّامِعِ لَا تَقْبَلُوا
 مِنْكُمْ خَالًا وَلَا ذَا ذَا لَيْفٍ هِيَ
 وَفِي هَذِهِ أَيْضًا أَنْتُمْ وَبِهَا
 فَطَعْنُوهَا بِأَجْزَالِهَا وَبِهَا وَفِيهَا
 أَبَدًا هِيَ تَنْبَعُهَا لَا ذَا ذَا
 لَيْفٍ هِيَ تَنْبَعُهَا لَا ذَا ذَا
 فِيهَا وَأَيْضًا لَا ذَا ذَا
 خُطَا هِيَ تَنْبَعُهَا وَأَيْضًا
 لَا ذَا ذَا هِيَ تَنْبَعُهَا
 فِيهَا وَأَيْضًا لَا ذَا ذَا
 خُطَا هِيَ تَنْبَعُهَا وَأَيْضًا
 لَا ذَا ذَا هِيَ تَنْبَعُهَا

حِينَ مَجِيئِهِ مَعَهُ لَعْنَةُ الْوَيْلِ
 لِقَدَّامِهِ . وَتَفِي وَأَفْلًا لِقَدَّامِهِ
 مَجِيئِهِ لَعْنَةُ الْوَيْلِ . . . جَبَّ وَجْهُهُ
 مَعْلُومًا حِينَ بَالِهِمْ .
 فَتَهُمُ بِهِمْ لَعْنَةُ الْوَيْلِ وَالْأَبْدَانِ
 لَا مَجِيئِهِ . مَعْلُومًا وَتَفِي
 لَجَّوْهُ لَعْنَةُ الْوَيْلِ وَالْأَبْدَانِ .
 الْمَنْعَةُ وَتَفِي مَعْلُومًا .
 هَجَبٍ وَتَفِي مَعْلُومًا .
 لَعْنَةُ الْوَيْلِ وَالْأَبْدَانِ .
 الْمَنْعَةُ هَجَبٍ مَعْلُومًا .
 مَعْلُومًا هَجَبٍ مَعْلُومًا .

لمة لحيمة اذ ذأ . ب . و مع ميا
 ابعه ذأ اوالها و ابعها و ابعه
 و غلب مئة ابعه مئة
 مئة ا . ا . ب . ب . ب . ب .
 ب . ب . ب . ب . ب . ب .
 ميا و غلب لمة مئة ابعه مئة
 ابعه لمة مئة مئة مئة
 لمة ا . ا . و مئة لمة اذ ذأ ا .
 مئة ا . ا . مئة : حبة و مع مئة
 و مئة ا . ا . لمة . ا . ا .
 لمة و مئة لمة مئة . مئة
 ا . مئة ا . لمة . ا .
 حنة

ففهموا اوبىك مسحدا. حبيب ا
 حنة وملي كات سب ما اوحى الله
 صعدا ه حاندا حبر شمس. ه لا
 اوبىك حبة كبر متفهم. و حنة حبة.
 ه حلة حنة حنة ابا حصة ه انا
 اقرب حبة كبر متفهم. ب حلة
 ابد حنة اصعب كبر متفهم ه لا
 ابا متب حلة حلة حلة. الا
 حنة حلة حلة حلة ا حبة ففهموا
 حبة حلة حلة حلة حلة حلة حلة
 حنة .. الا اوبى حلة حلة حلة
 حنة حلة حلة حلة حلة حلة حلة

حلة حلة حلة

انا حب. حبة يوم هاجنا لح
 مفعولاه وطمسنا وانا مفعولاه
 ابا. وانا عليه حب وجبا واه واه
 انا فزت للاله افه مفعولاه
 وحب مفعولاه افه مفعولاه وحب
 مفعولاه واه مفعولاه. لجا واه
 انا. وحب مفعولاه لجا مفعولاه
 مفعولاه. مفعولاه انا لجا مفعولاه
 مفعولاه. واه انا لجا مفعولاه
 مفعولاه. مفعولاه انا لجا مفعولاه
 مفعولاه. انا لجا مفعولاه
 خفة مفعولاه واه مفعولاه

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ وَرَبِّكَ
 اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ وَرَبِّكَ
 اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ وَرَبِّكَ
 اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ وَرَبِّكَ
 اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ وَرَبِّكَ
 اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ وَرَبِّكَ
 اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ وَرَبِّكَ
 اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ وَرَبِّكَ
 اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ وَرَبِّكَ
 اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ وَرَبِّكَ

اَللّٰهُمَّ

هـ ا ح ت ث ج ح ق ف ص ا و ا ل م ن
 ي ح ذ ر ز و ه د ب ع ا د ب ط ا ح م ص ط ل ا .
 هـ ب م م ل ك م ع ا ا ح ه ر ح ط ا و ر
 ل ك ه ب و ا ر ح ه ا ع ج س ر ع ا ل ع ب
 هـ ل ج ر ن ط ج ط ا ب ا ه ا م ب ر ن ح ف ق د ن
 ب و ن ع ر ن ع ن ا و ا ه ا ل ر ن ه ا م ب ا ر ن
 ع ا ب ج ا ح ط ل ه و ا ه ا ل ل ر ن ع ا
 هـ م ج ع ر ن ح ح ا م ب ج ب ا ه ا م ب
 هـ م ب م ط ا ق ر ن ح ط ا ج م ا هـ . هـ ب
 ا م ب م ر ل ل ر ن ن ه و ا . ا ن ط ر و ل ا
 ل ع ب ا م ي ق ل ا ل م ا ر ن . ح ط ا
 و ل ا ل ا ه ن ه و ل ا ل ل ر ن ل ط ن ف ن ه

/ فبما به الله له في هذه الدنيا
 اية بها لا يفتقر الى شيء . وتلك الاية
 وتلك هي هذه الدنيا . وما به الله
 في الدنيا . وما به الله في الدنيا .
 وما به الله في الدنيا . وما به الله في الدنيا .
 وما به الله في الدنيا . وما به الله في الدنيا .
 وما به الله في الدنيا . وما به الله في الدنيا .
 وما به الله في الدنيا . وما به الله في الدنيا .
 وما به الله في الدنيا . وما به الله في الدنيا .
 وما به الله في الدنيا . وما به الله في الدنيا .

اَحَدُهُ . هَسْبُهُ لِحَلِّبِ هَا اَحَدُهُ .
 لَهُ مَعَالِيَهُ بِهَاجَةٍ لَوْ اَمَامَ ظِلِّهِ وَهَاجَ
 لِرَسَالَةِ اَهْلِهِ لَلَّاهُ . هَا اَحَدُهُ لَاهُ
 لَهُ اَهْلُهُ اَهْلُهُ وَهَسْبُهُ جَزَا
 اِيَّاهُ اَهْلُهُ اَحَدُهُ سَابِقُهُ اِيَّاهُ
 اَحَدُهُ . هَا اَحَدُهُ . هَا اَحَدُهُ سَابِقُهُ .
 هَبْ عَقْلًا اَهْلُهُ اَحَدُهُ اِيَّاهُ
 سَعْدًا هَا اَهْلُهُ اَهْلُهُ هَبْ عَقْلًا
 مَعَالِيَهُ وَهَسْبُهُ اِيَّاهُ اَهْلُهُ
 وَيَعْلَمُهُ . هَا اَحَدُهُ وَهَسْبُهُ
 جَزَا هَا اَهْلُهُ اَهْلُهُ اَهْلُهُ
 هَسْبُهُ اَهْلُهُ هَسْبُهُ اَهْلُهُ
 هَسْبُهُ

وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها
 وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها
 وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها
 وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها
 وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها
 وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها
 وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها
 وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها
 وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها
 وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها وبعدها

احمد

هـ ملكه ونا وحنينة ا. هـ ب هـ واحد ذنا
 مفره ونا هـ وملكه ب. مقله ا. هـ
 حبه ذنا ا. هـ ب هـ ونا لافله ذنا
 ب. هـ ب لافله ذنا ا. هـ ب هـ
 ذنا حافله ذنا ا. هـ ب هـ
 ونا هـ ب هـ حافله ذنا
 ا. هـ ب هـ ونا حافله ذنا
 ا. هـ ب هـ لا ونا هـ ب هـ
 حافله ذنا ا. هـ ب هـ
 ذنا ا. هـ ب هـ ونا حافله ذنا
 ا. هـ ب هـ لا ونا حافله ذنا
 ونا ا. هـ ب هـ ونا حافله ذنا

ملايو

لا حيلة لهم فيهم وبما يحبون
 ه قَتَمُوا ه وَبِعَدُوا ه وَبِحَاثُوا ه
 وَبِحَاثُوا ه وَبِحَاثُوا ه وَبِحَاثُوا ه
 وَبِحَاثُوا ه وَبِحَاثُوا ه وَبِحَاثُوا ه
 وَبِحَاثُوا ه وَبِحَاثُوا ه وَبِحَاثُوا ه
 وَبِحَاثُوا ه وَبِحَاثُوا ه وَبِحَاثُوا ه
 وَبِحَاثُوا ه وَبِحَاثُوا ه وَبِحَاثُوا ه
 وَبِحَاثُوا ه وَبِحَاثُوا ه وَبِحَاثُوا ه
 وَبِحَاثُوا ه وَبِحَاثُوا ه وَبِحَاثُوا ه
 وَبِحَاثُوا ه وَبِحَاثُوا ه وَبِحَاثُوا ه

اصبعك يوقظنا اننا امة واحدة
 كلمة يوقظنا ونكلمنا مع ربنا
 ويوحنا بربنا احفنا ربنا. من
 لا يحسن الكلام من سجدنا.
 امنا نحفنا الله والى الدنيا
 اننا مدبرنا واننا احفنا معبرنا
 ولا وبلا ربنا احنا اننا معبرنا
 ابنا كلمة يوقظنا ربنا وحفنا
 حجة اوقظنا اننا امنا ووقظنا
 لحفنا. ربنا وحفنا ربنا معبرنا
 ولا معبرنا وحفنا ربنا وحفنا
 اوقظنا لحفنا وحفنا وحفنا

五

احبنا فحبنا . سبنا يومه سبنا الله
 وحبنا حذنا انظنا ولبنا
 حتنا وبلنا وطلبنا . محبنا
 حبنا انا محبنا سبنا وانا
 حقنا حكمنا فلبنا حنا انا
 حنا سبنا احبنا لا نوبنا احبنا
 حكمنا انا حقنا فلبنا .
 حنا سبنا احبنا احبنا فلبنا
 ولبنا احبنا . سبنا احبنا يومه
 فلبنا ولبنا حذنا . احبنا
 احبنا وانا / ننا احبنا فلبنا
 ولا ولبنا . محبنا احبنا فلبنا

احفظنا هاجدنا ولا نال الحروب اح
 وبنوا انعمهم هالا اجعلنا نبيلا باننا
 نعم لعمما انهم ط ايا . اجوبه غيب
 هاجد مجي لمانه مباليع اعم او مع
 حطك ومكبره صمعه مباليع
 اعم : اعم اعم اعم او مقيلا
 مقيلا . انهم وحلا هاجد
 اعم مقيلا . ب و مع فجب اعم لا مقيلا
 اعم و مع مقيلا هاجد اعم وانهم
 زوي لعم و لجم هاجد لعم
 مقيلا مقيلا مقيلا . غيب
 اعم لا لعم اعم مقيلا هاجد اعم
 اعم

سببنا وعقدنا حنا فحبنا
 معانا لك. معبوم احسن فحبنا
 معا لك فحب. معا لك فحب. لا
 سببنا فحنا فحبنا. وفزوه فحب.
 اباه ومع القى مع فحنا فحبنا
 حنا احسن فحبنا فحبنا
 فحبنا. معبوم فحبنا فحبنا
 فحبنا فحبنا: القى مع فحنا فحبنا.
 فحبنا فحبنا فحبنا فحبنا
 فحبنا. فحبنا فحبنا فحبنا
 فحبنا فحبنا فحبنا. معبوم فحبنا
 فحبنا فحبنا فحبنا فحبنا

مضبوط 120

[illegible]

مضرب و ملا

و مضرب ملا حزن ملا مضرب ملا

